

Nacional

Semilibertat per a Forcadell i Bassa, i presó per a Turull i Rull

Dos jutges resolen en sentit contrari la petició de fiscalia de revertir el tercer grau als presos

Salut avala les festes majors a l'estiu, amb restriccions

Dona la situació a Catalunya per establir una alerta de portar el virus a la costa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Guerra pels fons sense Torra ni Urkullu

ABSENT • El president planta Sánchez a La Rioja en el debat dels 140.000 milions i Felip VI no podrà reeditar la fotografia del 1992 de Joan Carles I amb Pujol **FITA** • Li reclama una cita bilateral **PREC** • Cs vol que expliqui al Parlament per què no hi va

David Portabella

SAN MILLÁN DE LA COGOLLA

El 27 d'octubre del 1992, la cita política també era a San Millán de la Cogolla (La Rioja) i Joan Carles I va guiar la fotografia de grup amb els presidents autonòmics i va cridar expressament Jordi Pujol per tenir-lo al seu costat i al centre del retrat. A la cita hi havia Jordi Solé Tura com a ministre de Cultura i Alfredo Pérez Rubalcaba, que, sent ministre d'Educació, va citar Salvador Espriu –“Fes que siguin segurs els ponts del diàleg i mira de comprendre i estimar les raons i les parles diverses dels teus fills”– perquè la cita al municipi bressol del castellà i del basc pretenia honorar el plurilingüisme. Vint-i-vuit anys després, avui Quim Torra plantarà Pedro Sánchez a la conferència de presidents –també ho farà el lehendakari Íñigo Urkullu– després d'intentar participar-hi de forma telemàtica, i deixarà Felip VI sense reeditar la fotografia del pare amb Pujol. En una carta, Torra retreu a Sánchez que impliqui en la crisi una monarquia “qüestionada” i l'insta a una cita bilateral.

Després de les catorze videoconferències tele-

Les frases

“No compartim que s'utilitzi una qüestió tan important i greu com la crisi sanitària i econòmica per implicar la casa reial, avui qüestionada”

“És indignant. Com pot Torra avantposar els criteris separatistes i la seva fòbia a la casa reial sobre la salut dels catalans?”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DE CS AL PARLAMENT

“Si bé la matèria de la reunió és del meu interès, la seva forma i la situació a Catalunya desaconsellen ser-hi”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Aquesta vegada, i sense que serveixi de precedent, entenc la posició de Torra. Cal una cita telemàtica o en un altre moment”

Jéssica Albiach
PRES. EN COMÚ PODEM PARLAMENT

màtiques celebrades durant l'estat d'alarma, Sánchez ha forçat que la quinzena cita sigui ara presencial, aprofitant la magnitud del desafiament que hi ha en joc sobre la taula: ni més ni menys que un torcebraç a disset bandes –dinou amb Ceuta i Melilla– pel repartiment dels fons de 140.000 milions de la UE per fer front a la crisi de la Covid-19 i dels quals 72.750 milions són transferències comunitàries a fons perdut mentre que la meitat restant són préstecs. I Torra, que fins a l'últim moment ha intentat que La Moncloa habilités una finestra telemàtica, acusa Sánchez de

vetar aquesta opció i propiciar la seva absència. “Si bé la matèria de la reunió, com bé sabeu, és del meu interès, la forma que heu volgut donar-li i la situació actual de la pandèmia a Catalunya em desaconsellen de ser-hi”, li exposa Torra en la seva segona carta i amb la qual acaba l'intercanvi epistolar entre Barcelona i Madrid dels últims dies.

El fet que Felip VI s'hagi convidat a la cita a última hora –precisament quan el president i el lehendakari ja sospesaven en públic no ser-hi– tampoc no ha agradat a Torra. “No compartim que s'utilitzi una qüestió tan impor-

tant i greu com la crisi sanitària i econòmica per implicar la casa reial, que avui està més qüestionada que mai”, denuncia el president, que acusa Sánchez de “netejar la imatge” de la monarquia espanyola quan “el Parlament, seu de la sobirania dels catalans, va aprovar demanar l'abdicació de Felip VI”.

De president a president

L'última reivindicació de Torra és que el president espanyol no dilueixi la interlocució amb la Generalitat en una taula amb disset o dinou cadires. “La relació del govern de Catalunya amb el govern d'Espanya ha de ser bilateral. Esperem que no s'aprofiti una crisi sanitària tan greu per desfer compromisos i per recentralitzar encara més”, l'adverteix. “De president a president”, aconsella Torra ara que ja ha constatat que ni el vicepresident Pere Aragonès ni la consellera Meritxell Budó “han pogut negociar amb els ministres els continguts” de la cita d'avui a La Rioja. “No és en una reunió sense informació ni documentació prèvia amb dinou representants on es pot debatre i acordar realment el funcionament dels fons europeus i el su-

port econòmic o el seu repartiment”, constata el president.

En la seva carta, Torra hi adjunta un document

Puigdemont ja va plantar Rajoy el gener del 2017 en l'última cimera

de 142 pàgines amb les peticions dels departaments de la Generalitat i el pla de reactivació econòmica i protecció social dissenyat pel govern que xifra el cost de la recu-

peració en 31.765 milions “que corresponen” a Catalunya.

Com a mostra de l'erosió del pas del temps, en la llunyana cita del 1992 no va estar en qüestió en cap moment la presència de Pujol ni del lehendakari Ardanza i els absents van ser el galleg Manuel Fraga, el balear Gabriel Cañellas i el cantàbric Juan Hormaechea. La d'avui a San Millán de la Cogolla és la primera cita de presidents fora de la seu habitual, el Senat a Madrid, però en l'última cimera presencial el gener del 2017 Mariano Rajoy ja va

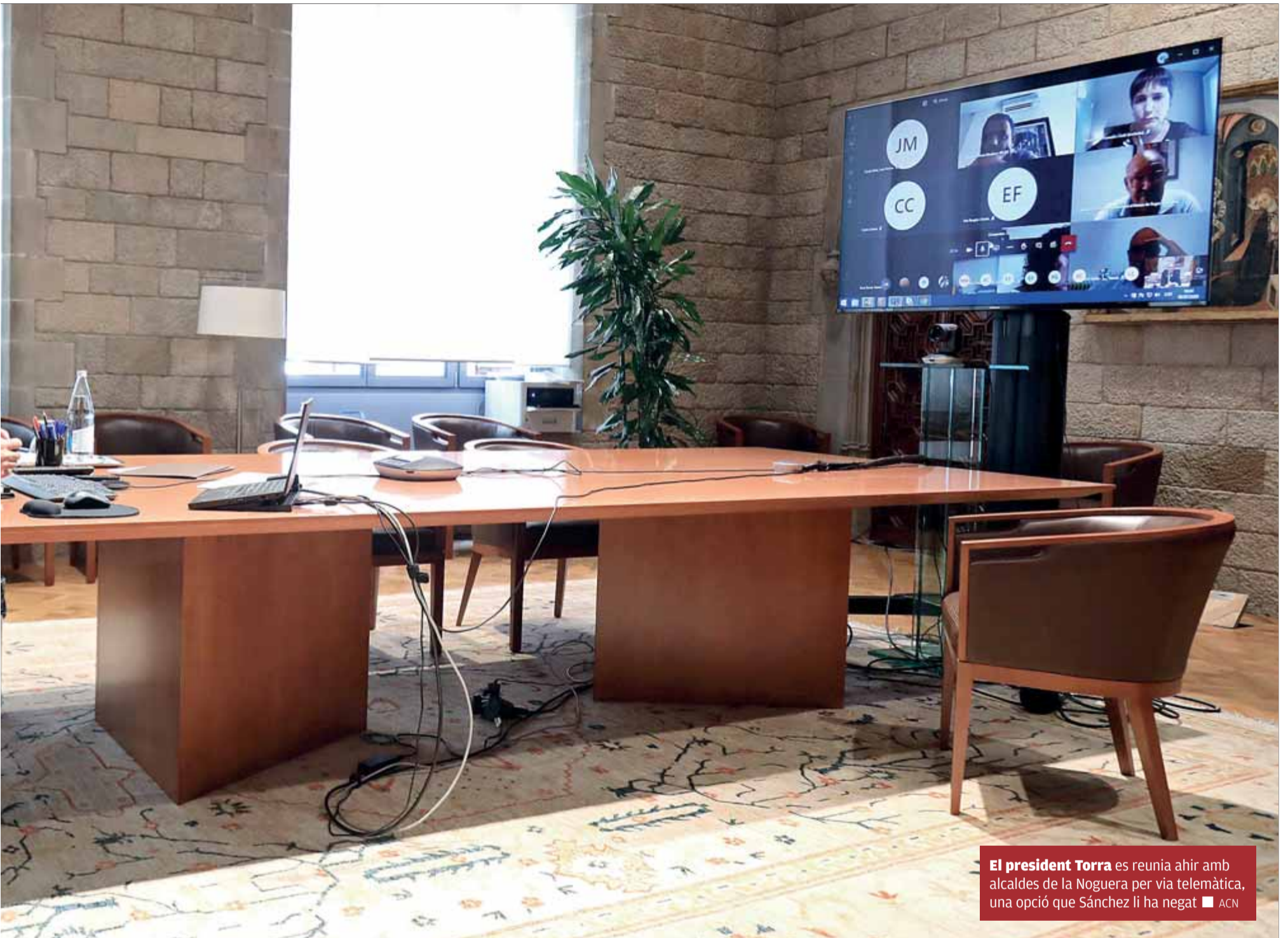
L'APUNT

La presó per diàleg

Jordi Alemany

No seré original recorrent a l'hemeroteca, que depèn de mi, com per a Pedro Sánchez la fiscalia depenia el novembre passat del seu govern. I ja hem vist el seu esforç per afavorir la taula de diàleg i com col·labora per afavorir una solució política a un conflicte polític. Ja pot fer totes les proclames que vulgui sobre la separació de poders, però estaria bé que vigilés que al-

guns poders no li facin el llit. I l'altre és el trist paper d'algun jutjat de vigilància penitenciària –per sort no tots– que se salta qüestions procedimentals per donar resposta en poques hores a les peticions de la fiscalia de fer evident l'escarni als presos polítics. I així anem sumant diàleg mentre l'independentisme es va barallant. Res de nou.

El president Torra es reunia ahir amb alcaldes de la Noguera per via telemàtica, una opció que Sánchez li ha negat ■ ACN

ser plantat per Carles Puigdemont i per Urkullu.

Des de Ciutadans, el seu president al Parlament, Carlos Carrizosa, troba "indignant" que el president deixi la "cadira buida" al monestir de Yuso i "no tingui la responsabilitat d'anar-hi i parlar amb les autoritats sanitàries per intercanviar i rebre informació sobre la pandèmia". "Com pot Torra avantposar els criteris separatistes i la seva fòbia a la casa reial sobre la salut dels catalans?", es va preguntar Carrizosa. Cs exigirà que Torra convoqui els

partits i comparegui al Parlament –tot i la fi del període de sessions– per explicar l'absència en una cita multilateral en què hi ha en joc el repartiment del fons de 140.000 milions. "No ens resignem per la fugida de Torra", rebla.

Des d'En Comú Podem, en canvi, la seva líder, Jéssica Albiach, admetia que "aquesta vegada i sense que serveixi de precedent" entén la posició de Torra de no acudir a La Rioja i exigeix als presidents espanyol i català que acordin "una cita telemàtica o en un al-

tre moment" perquè Catalunya "necessita aquests diners com l'aire que respira". "Hi ha responsabilitat a banda i banda", va dir Albiach a l'ACN abans de recordar que "no pot ser que quedi buida aquella cadira i que Catalunya no pugui participar en la gestió col·laborativa d'aquest fons".

Si bé en el cas de Torra hi pesa el desencís amb Sánchez i amb l'ofensiva judicial contra el tercer grau i el 100.2 dels presos polítics, en el cas d'Urkullu l'enuig és perquè la comissió mixta del concert econòmic no té data. ■

Sintonia amb el PP per renovar el poder judicial ara

La tempesta judicial per l'ofensiva de la fiscalia i del Tribunal Suprem contra el tercer grau i l'article 100.2 dels presos polítics ha portat l'independentisme a mirar a Pedro Sánchez, però alhora no ha impedit que ell trobi, precisament ara, una nova sintonia amb el PP de Pablo Casado per renovar el poder judicial, caducat des del desembre del 2018 i que manté Carlos Lesmes com a president del Consell General del Poder Judicial (CGPJ).

Fonts properes a Sánchez

indiquen que, en contra de la imatge pública de xoc frontal entre el president i el líder de l'oposició, l'acord del PSOE i el PP per renovar ara l'òrgan de govern dels jutges és més a prop del que sembla. Lesmes, assot del procés, que ell defineix com a "desafiament" i que s'ha eternitzat en funcions des de fa vint mesos, relatava dimarts als membres del ple que té "la confirmació de l'existència de negociacions entre els grups parlamentaris" i que el pacte és "a prop". Es tracta d'un

càrrec clau, perquè el president del CGPJ és alhora el president del Suprem, el tribunal que usurpa ara als jutjats de vigilància la tutela de la vida dels presos. "No afaforeix en res la situació d'interinitat", diu la portaveu María Jesús Montero. L'últim intent de pacte PSOE-PP volia ascendir Manuel Marchena com a substitut de Lesmes, però va fracassar per la filtració dels Whatsapp del senador Ignacio Cosidó (PP) vantant-se de "controlar la sala segona des del darrere". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els exconsellers Turull i Rull, ahir al vespre, poc abans d'entrar a la presó de Lledoners, on se'ls va fer un acte polític de suport ■ ACN

Forcadell i Bassa, en tercer grau; Turull i Rull, a la presó

■ Dos jutges resolen en sentit contrari la petició del fiscal de revocar el règim de semilibertat per als quatre presos ■ En tres dies, s'ha recruat la situació penitenciària de set dels nou condemnats

Francesc Espiga
BARCELONA

La situació era més que previsible, i més veient els antecedents dels últims tres dies, en què la situació penitenciària dels presos polítics s'ha vist substancialment engrevida per resolucions judicials que tenien el seu punt de partida en peticions elevades des de la fiscalia. Un guió ja establert i que ahir es va repetir amb Carme Forcadell, Dolors Bassa, Josep Rull i Jordi Turull, els quatre encausats del procés que encara gaudien d'un règim de tercer grau, i davant el qual el ministeri públic en va sol·licitar la supressió per la via d'un recurs. Amb quin motiu? Doncs que tots quatre continuen sense admetre que van cometre un delictes o que no han seguit cap programa de tractament sobre els "dèficits" que els

van portar a delinquir, una bateria d'arguments que la fiscalia ja havia utilitzat, de manera mil·limètrica, amb els altres encausats.

La novetat, o sorpresa si es vol, és que, en aquest cas, les resolucions dels recursos per part de dos jutjats de vigilància penitenciària diferents, han anat en sentit oposat. La primera, dictada pel número 1, desatén la demanda de la fiscalia i, per tant, manté la semilibertat per a l'expresidenta del Parlament i l'exconsellera de Treball. Per contra, el jutjat número 5 ha decidit suspendre de manera cautelar el tercer grau a Rull i Turull com, de fet, ja havia fet dimarts amb els altres cinc presos —Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart—. Així les coses, ahir mateix al vespre, els dos exconsellers van rein-

Les frases

“Mai ens sotmetrem a un programa de tractament per canviar les nostres idees, que són del tot legítimes”

Josep Rull
EXCONSELLER DE LA GENERALITAT

“Això va de venjança i escarni. Ho han provat durant segles, però no ho aconseguiran”

Jordi Turull
EXCONSELLER DE LA GENERALITAT

“El jutjat 1 ha aplicat la llei i per això no entrem a presó. Molt greu pels companys que hi són”

C. Forcadell/D. Bassa
PRESSES POLÍTIQUES

Concentració de suport a les portes de Lledoners

Com ja va passar dimarts amb cinc dels presos, Josep Rull i Jordi Turull no van estar sols quan, passades les vuit del vespre, van acudir a la presó de Lledoners per fer efectiva l'ordre judicial que els deixava sense tercer grau. Allà els esperaven militants independentistes, així com càrrecs de JxCat i ERC, que els van donar suport amb consignes com ara “no esteu sols”. A tots dos, però sobre tot a Rull se'ls va veure amb

ganes de dir coses, com ara denunciar que “la fiscal general d'un partit pretesament progressista —Dolores Delgado— i un govern espanyol pretesament progressista romanguin absolutament indiferents davant d'aquesta infàmia que estem patint en termes democràtics”, i va afegir: “Això és una autèntica vergonya.” L'ex titular de Terri-tori també va alertar que “quan les togues prenen el control de tot sense un meca-

nisme del contrapoder democràtic, és la fi de la democràcia en si mateixa”. Per la seva banda, Jordi Turull es va adreçar als congregats per demanar que el sobiranisme vagi “a l'una” i que no “afluixi”: “Això va de venjança i escarni. Ho han provat durant segles, però no ho aconseguiran”, va exclamar. Acompanyats de les seves famílies, un dels moments més emotius va ser quan es va cantar *Els segadors* de manera coral.

gressar a la presó de Lledoners, en una imatge que també s'ha convertit en recurrent en la darrera setmana.

En els seus escrits sobre els casos de Forcadell i Bassa, el titular del jutjat 1r —el competent en els afers dels interns que es troben a Wad-ras i Puig de les Basses— dona deu dies a totes dues per al·legar contra la tesi del fiscal i, alhora, sosté, entre d'altres raons, que un recurs del ministeri públic que pretengui revocar de manera immediata un règim de semilibertat, s'ha de presentar en fase d'apel·lació, en aquest cas davant el Tribunal Suprem, i no davant un organisme de primera instància. Igualment, el jutge també entén que, en el marc normatiu actual, perquè un recurs tingui caràcter suspensiu, s'ha de produir abans una resolució definitiva objecte de recurs d'apel·lació. I això encara no ha succeït. Tan bon punt van tenir coneixement de la decisió, Forcadell i Bassa van publicar un text conjunt als seus respectius comptes de Twitter on es podia llegir: “El jutjat penitenciari número 1 de Barcelona ha aplicat la llei, i per això no entrem a la presó. Molt greu pels companys que hi són i pel Josep Rull i el Jordi Turull, que són a punt d'entrar-hi. Us estimem.”

Al seu torn, la jutgessa del número 5 ha fet el mateix que, de fet, ja va fer fa tres dies, que és donar per bones les raons que dona el fiscal per tombar, de manera cautelar, el tercer grau concedit a Josep Rull i Jordi Turull. Una decisió que fa que en un lapse de temps gairebé fugaç, la situació penitenciària de set dels nou condemnats per la causa especial 20807/2017 hagi fet un salt enrere més que ostensible, tornant al segon grau. En aquest escenari, la reacció del mateix Jordi Turull, també a través de les xarxes, va ser repicar una estrofa de l'*Abril 74* de Lluís Llach. La història, però, promet nous capítols ja que el Suprem, com a òrgan sentenciador, ja té sobre la taula els recursos contra les sortides laborals de l'exconseller Joaquim Forn, de Jordi Sánchez i del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, els tres presos que ja han complert una quarta part de la seva condemna. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Núria de Gispert
EXPRESIDENTA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Malgrat tot, hi som i hi serem

Aquests dies hem tingut molt clar com afina la fiscalia, en recórrer contra el tercer grau dels presos polítics perquè, en clara connivència amb els tribunals, aquests possessin fi al règim de semilibertat de què gaudien des de feia pocs dies.

Hem constatat, una vegada més, que suportem uns tribunals i una fiscalia que entren en competència deslleial amb els tribunals competents catalans, perquè el que volen fer no és justícia, sinó venjança. Defensen per damunt de tot la unitat d'Espanya i no pas la legalitat i, per aquest motiu, els grans valedors de la sagrada Constitució fan i desfan les lleis interpretant-les segons els seus interessos. I, mentrestant, la fiscal general de l'Estat els fa el joc; aquella que afina tant; és a dir, aquella que, segons el *presidente* Sánchez, depèn del govern de l'Estat.

Si no fos perquè estan jugant amb els drets i les llibertats dels nostres presos polítics i, per exten-

Romeva, Cuixart i Forn, dimarts entrant a la presó de Lledoners ■ O. DURAN

sió, de totes i tots nosaltres, seria per riure o plorar de fàstic, i per posar d'exemple als nostres fills i nets del que no és un estat de dret sòlid i fiable, i de com no s'ha de viure en democràcia ni gestionar la realitat social i política.

I les preguntes pertinents són, més que mai: fins quan resistirem

tanta infàmia? Fins quan roman-
dran impunes aquests jutges i fis-
cals? Fins quan ens hem de creure
la voluntat de l'Estat, i més concre-
tament de l'opció governant PSOE-
Podemos, d'entendre's amb Cata-
lunya? Ha servit per a alguna cosa
la taula de diàleg? Quins gestos,
quines compensacions hem tin-

gut?

La Covid-19 ha estat i és un episodi llarg i complex, una pandèmia que, a més del seu balanç desolador en vides humanes i en seqüeles de salut per a moltes persones, ens ha portat una crisi social i econòmica molt greu. D'altra banda, el govern central l'ha aprofitada per recentralitzar encara més, i sense coneixement de causa, les nostres competències: salut, justícia, interior han estat tocades. Què més centralitzaran ara? I, a sobre, enganyant! Fins i tot la delegada del govern de l'Estat i el Ministeri de Sanitat deien que ningú havia rebaixat les nostres competències...

I així ens trobem, amb un panorama preocupant, però també amb un nord clar i amb una voluntat de seguir lluitant. Ens calen, però, lideratges forts, valents i convençuts que ens menin, destres en el timó i la brúixola, a l'assoliment de la independència de Catalunya, com més aviat millor. I en això estem i per això hem de continuar treballant.

El PDeCAT defensa tenir presència en les eleccions

Redacció
BARCELONA

David Bonvehí defensa que el Partit Demòcrata de Catalunya (PDeCAT) ha de ser a les eleccions al Parlament, "sigui quina sigui la fórmula que s'escaigui". Durant el consell nacional de la formació, Bonvehí va fer esment a la qüestió no resolta de quin ha de ser el futur del partit després que Carles Puigdemont presentés Junts per Catalunya (JxC) com a partit propi aquest dissabte. Bonvehí assegura que "en tot moment" la relació entre els dos partits ha estat basada en quatre grans valors: respecte per tot allò acordat amb l'espai JxCat, "generositat" del partit, "mirada àmplia" i "reivindicació" del llegat polític de la formació hereva de CDC. ■

tornem

Stay safe & enjoy

www.waterworld.es

www.aquadiver.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont “s’explica” a Amer

ACTE • Primera presentació a la vila natal del 130è president de la Generalitat del llibre en el qual explica la seva veritat
PRIMER VOLUM • L'autor i director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, remarca “la transparència, la sinceritat i com s’hi despulla”

Gemma Busquets Ros
AMER

A Amer, ahir al vespre molts compraven el llibre del fill predilecte nascut a can Crous. N’hi havia, però, que ja el tenien. La Joana Agustí explicava, asseguda entre les primeres files, que l’havia encarregat tan bon punt es va presentar. “He llegit els dos pròlegs; són moltes pàgines i déu n’hi do el que s’hi explica”, relatava l’Assumpció Font, ahir a la plaça de la Vila. Segurament entre els que menys hauria “d’explicar-se” Puigdemont és entre els seus veïns. “Molt estimat, el portem al cor i esperem veure’l travessar la plaça algun dia”, va recordar l’alcaldessa, Maria Rosa Vila, abans que el periodista i presentador de l’acte, Jordi Grau, assenyalés que “havia de ser aquí on s’havia de

fer la primera presentació” del llibre *Carles Puigdemont. M’explico. De la investidura a l’exili* (La Campana, 2020) sense el seu protagonista: la banderola de la imatge del 130è president de la Generalitat, penjada d’un dels balcons i amb el lema *No surrender*, serveix de recordatori de la seva absència.

“És un llibre dur, que costa de pair”, en el qual “el president es despulla; explica la seva veritat”, van destacar tant Jordi Grau com l’autor i director d’El Punt Avui, Xevi Xirgo, que va donar valor, a banda dels fets relatats, “a la transparència i sinceritat de com s’explica”. Tot plegat comença el febrer del 2016, arran d’una conversa als Canonges, va recordar Xirgo, quan la idea inicial era fer un “anecdolari” d’una presidència atípica. Xirgo relata que va seguir Puigdemont durant quatre

El director d'El Punt Avui i autor del llibre, Xevi Xirgo, amb el periodista Jordi Grau, ahir al vespre a la plaça de la Vila d'Amer ■ MANEL LLADÓ

anys “com si fos el càmera d’una pel·lícula”. El fet de ser amic, i alhora tots dos periodistes, ha facilitat una relació de confiança que ha permès tant el procés de documentació com el d’escriptura. De les converses en aquests quatre anys n’ha sortit aquest primer volum, i *La lluita a l’exili*, el segon, es podrà comprar a finals d’agost. Xirgo va assenyalar que la lectura no pot ser fragmentada, tot recordant com se n’han extret fragments descontextualitzant-los i, per tant, que ofereixen una opinió esbiaixada. També va recomanar la lectura del segon volum, “més íntim”, que aborda “l’exili”, mentre que el primer és la versió de Puigdemont dels fets viscuts, “escrit al moment”. “Sense ell no seríem on som. Ha fet un canvi de paradigma en relació amb la independència”, va destacar Xirgo del fill de can Crous. ■

Només ens faltes tu!

ARADI

Av. del Cavall Bernat, 115 - 17250 Platja d'Aro, Girona
Tel. 972 81 73 76 - reserves@restaurantaradi.com

safe tourism certified

104718-1231567L